

СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ТРИБУНА

Един брой
1 лев

Седмичен орган на Окр. Комитет на Социалдемократическите организации,
ВАРНАНСКИ ОКРЪГ.

Един брой
1 лев

АБОНАМЕНТ: за година 40 лева; за 6 месеца 20 лева;
за 3 месеца 10 лева.
ОБЯВЛЕНИЯ се печатат по 50 ст. кв. см.

Всичко що се отнася до вестника да се изпраща на адрес:
Социалистическа Трибуна — клуб Борба — Варна.

ПЪРВИ МАЙ 1922 год.

Първи Май — ден, в който Майката-Земля, пробудила се от мъртешкия зимен сън, в пшпост и красота поднася своите чаровни дарове. Слънцето обилно лее по земята животворящи лъчи. Целият мир е изпълнен с трепет, радост и творчество.

Първи Май — ден на буйно бликащата жизнерадост и сила вечна младост на природата.

И ето на този ден празнуват ония, чийто живот е бил само страдания и труд — пролетариите, които по силата на една обществена наредба, произвеждат с своите мускули и нерви всички земни блага, за да се ползват от тях щещата капиталисти. — Каква чудовишна обществена наредба! Творците на всички земни блага тъжат в мизерия, страдания и скъб, за да живеят в охолство и разврат ония, които не работят, но притежават средствата за производство — буржуазиите.

Противоречието в интересите на тези две класи е ясно. То дава картата на съвременната безпощадна и сурова борба, която води пролетариата за своето икономическо и политическо освобождение.

Борба за живот и смърт. — Тази борба изживява историята и на последните дни от нашето време.

Последната всемирна война, като унищожил колосални материални богатства, хвърлил в още по-голяма мизерия работните маси, при това изостри още повече противоречието в интересите на двете класи — изостри и класовата борба помежду им. Но всемирната война разкъса и маската на доброжелателство на буржуазиата, с която маска понякога тя излизаше пред масите.

Сега вече голямата истина се наложи на всички: Буржуазният порядък се руши под тежестта на своите собствени престъпления, той е вече вреден за културата и цивилизацията на човечеството. Той вече е стар и грохнал. С необходимостта на природен и исторически закон, Социализма трябва да го замести.

Проникнати от съзнание и просвета, работните маси в целия свят, под знамето на Социализма водят гигантската борба срещу буржуазиата и нейния строй за своето и на цялото човечество щастие.

Гигантски дубой, друг какъвто историята не познава: на една страна са застанали всички ограбени, унижени, оскарбени заедно с Наука и Култура, на другата страна — гребителите на човешкия труд, признателни на страдания — гнет и разврат заедно със своите тъмни спод-

важници: невежество, реакция и мракобесие.

Изпитан е въпроса: Кой ще победи? —

Знае се: Днес е Първи Май. Ден на великото тържество, на творческите сили, на вечно младата природа — ден на победата на светлото начало над тъмното. Да, социализма, чийто олицетворение е всичко жизнено, светло в битието и мивота — той ще победи!

Това се вече знае и чувствава от всички. В няколко само години картината на стария грешен свят е изменена. Обзрете мислено света и ще видите и почувствувате, че Социализма вече побеждава и ще победи окончателно!

Да, днес е празника на тържествения възходящ социализъм.

Днес е Първи Май!

И все пак за да се оправдае вечната истина, че щастие се създава само с големи блуждения и страдания, вместо да се обединени всички сили на пролетариата, те не само, че се разединени, но сж в братоубийствената война на самозатребението.

Духът на Каина витне всред разделените лагери на работните маси.

Срещу изпитания, здрав, просветен социализм на западна Европа от 3 години и повече се е нахвърлял явно и тайно болшевизма с некротото намерение да го унищожи.

Помрачен и озлобен от своите неуспехи болшевизма сипе проклетие против социализма и го обявява недавна за най-подъл и коварен враг на работническото.

Големи грехове има болшевизма пред съда на историята и науката.

Но в навечерието на 1 май, в който ден, на социализма бе завещано от великия Маркс, да въздигнем бойния зов: „Пролетарии от всички страни съединявайте се“, болшевишката Каина, подгонен може би от своята съвест се отправя за Берлин. Тука той се среща с двата големи работнически лагери, които той клейм и поваря, като врагове. Тука болшевизма дойде не мажолно разкаен и просветен от съзнание и още е окърванен от братска кръв рече. Но все пак той — дойде в се пожарен пъти за сближение и споразумение между враждуващите братя.

Така Първи Май, с своя боев лозунг за обединение на работниците от всички страни — ще добие отчасти тази година своя дълбок смисъл и значение. Дано тжгодишния Първи Май

е началото на отрезвлението и разкаянието.

А у нас поставената под опекунството на руския болшевизм тесняци са наистина все още неажнодедни. За тях още трябва време да порастнат, за да разберат и себе си и времето, което жестоко ги подиграва. Преписания им от болшевишките „единен фронт“ се изрази в единен фронт с мракобесието и реакцията на дружбатами.

Но днес е Първи Май. И най-сигурно снисходителни към тях:

Нашата партия и другите.

Когато преди две години азни карьеристи се бяха запретиали да печат партията ни и да я продават на спекулантите с идеите на социализма и мизерията на хората, някои по-слабодушни стари предани наши другари се бяха разтжжрили, че партията загива. Партията загива! — Не! Да загине партията ни, то значи да загине умът на Балгари, пулсът на българския обществен живот, короникват на политиката ни. Да загине партията ни, то значи да загине истината в тая грешна българска земя. Защото, кой до сега е счил верните и сигурни пжтица на българското развитие, на българското щастие? Кой е предвиждал и предупреждавал българските нещастия? Защото, кое сърце е трептало в унисон с българското, чия душа се е откликвала на българските страдания, кой е бил и е апостолът за спасението и освобождението на българските многострадални народни маси? Хищният народняк, който злодраздува с хорските нещастия и назира удоволствието си в хорските мъки? Либералът, който олицетворява в себе си джржавния разбойник? Демократът, той маскиран плъчкаджия, който кокотичи на лево, а сжтрудничи на дясно? Радикалът, това неспособно сукалче, което чрез власт джри да расте? Дружбашият, тая конденсирана престацияна, издагната на власт от слепите инстинкти на българското племе, за да краде, развратични и скверни и последните цени останки в българския поруган храм? Тесникът — комунист, той негласен сждружник на всяко разбойнишко управление, той продажник за чужди каузи, тжргаш с най светлите идеи на човечината, това изчядно на българското скудоумие? Кой... Истината не загива, защото тя е вечна; социалдемократическата партия, като Феникс, се изправи от пожара, което нейни престжжни синонове и приготниха, по-млада, по-мошна, по-бояка, по-готова за борби за българската обнова, за българското спасение. И Вжлга-

„Прости им, господи, защото не знаят, какво вършат.“ —

Наистина тжгодишния 1 Май буди много надежда, че дошел е вече краят на това царство кърваво и грешно на подлост и разврат и зло безконечно.

За да дойде другият строй — царството на вечната пролет в живота на човечеството — царството на Първи Май — на Социализма.

Да живее първи Май!

В. Т. Чобанов.

рия няма да загине в бурното тъмно море, по което плава пейният нещастен кораб Един фар свети и сочи спасителния бряг — социал-демократическата партия. Роак пощии разбойници, от народняка до комуниста, се мжчат да огъят тоя фар, за да плячкосват на тъмно още нещастния кораб, но фарът свети. Един ден, и близко е тоя ден, корабът ще дойде до фара и светлана ще огрее неговите пжтици. А светланата е истина, свобода, щастие.

Първи Май е, — деня, в който трудът си почива и, като си почива, показва своята сила. Първи Май е, — деня, в който работническото от целия свят празнува стара борба и въжества нова — борбата за окончателното освобождение на опржкнатото с кржв човечество. Първи Май е, снемете шапките си и вие, български нещастияци, защото социал-демократическата партия и вам възвещава спасение. Нека майска светлана озари вашия помжтен поглед, за да видите истината и познате вашия искрен защитник. Стига вече престжжни демагози са заблуждавали вашия ум, са развжржжвали вашите чувства, са сжмущавали вашата душа. Прозрете и вижте, що говори историята, що казва животът!

А ежката история на нашето свободно съществуване казва, че откак са се явили, всички наши буржуазни котерии, са само грабили джржавата, скубали народа и разорявали страната; че всички наши буржуазни сборища: народняци, прогресисти, демократи и либерали, са не партии, а тайфи за ограбване народа, политически банди за разхищение малкото богатства на страната ни, бюро за джржавен плячкаджилжк чрез власта. Едно време, преди 50 години, българският народ води борба за свобода. Възщите на джескапните хищници, разните чорбаджии тогава, предатолетвуваха пред турските власти и издаваха народните водачи. Котленски чорбаджии наплетиха Раковски и баща му и ги пратиха в затво-

ра; елеки чорбаджии издадоха Мамарчевите катилоски ежа-клатници и ги провесиха на пж-жето; поп предаде великия ап-остол на свободата, безсмъртният Левски. Синовете днес правят същото — те залагат Влджария и разяват на кръст цял народ. Защото, как можем да наречем великото престъпление на тия котерии, войните по те водиха по всички фронтове от 1912 г. насам, ако не предателство към интересите на българския народ? Защото, как можем да окъснем тяхното гжжено поведение прев време на войните: когато народа ни се биеше и изнемогва-ше по бойните полета, те гра-бежа в тили, устройаха оргии и... славословаха Фердинанда, убиеца на Влджария? Тий гово-ри историята; а та още не е казала своята тежка дума.

Ами животът?

Той е резултат на тяхната а-вантюристична и граблива поли-тика, отгледала на техните дела. Когато човек рече да подари приютите на сегашните българ-ски нещастия, на българската поруга, на днешното тежко, не-определено и пжлно с опаснос-ти наше положение, като низ се изпречват пред него престъпни-те дела на тия граблени коте-рии, онам морална и умствена тжпста, която е съжителствувала всеко тяхно дело, грабливите инстинкти, които са го предизви-квали и ръководили. И когато днес повалена Влджария дири път да малезе из пропасти, в която я хвърлиха, те не са спо-собни да ѝ помогнат. Напротив, те правят съюзи, за да поемат на ново власт, та да доорбят туй, що тайфата на Стамболий-ски остави неограбено. Защото, в нмоте на какво се готвят тия вчерашни грешници да управля-ват Влджария? С какви лозунги излизат те да се борят, за да свалят престъпната дружбани-на? Каква рецепта те препоръч-ват за лекуване раните на тая страна, които те ѝ нанесоха? Ред и законост? Какъв ред? Да не би онзи ред, по който Фер-динанд едно време ги викаше един подар друга да управляват и плякосат страната? Той ли? Ха, тогава потрайте глжбчета, потрайте още малко: редът на Стамболийски не се е свършил, па и зад Стамболийски чакат но-ви хиени, тесняците. Потрайте, защото срещу ваия единен буржуазен фронт, тесняци и дру-жбани вече приготвиха свои. Интересен двубой се изопицера за съдбата черга на българ-на, двубой между шакали и хве-ни! Как всичко е отратително до погнуса, ако да не беше страшно, как всичко е престъп-но, ако да не беше опасно за съществуването на нещастни-ни страна. В един момент, кога-то пажли хората се готвят за водки събития, които носят спасение на човечеството, у нас дружбашката реакция се мжля да убие и последните оцелели сили на народа; тесняската де-магогия продължава да присни-ва тоя народ, да отглича вним-нието му, да парализира борчес-ката му енергия и да препи вил-нещата реакция, или да проп-равя път на реакцията на ста-рите буржуазни влжии. Срещу всичко това, що трови жпота на страната ни, срещу реакци-ята, която души и реакцията, която иде, срещу агент-прово-

Общината, социал-демонра-тите и комунистите.

Управлението на буржуазната и общината, всекиму е известно и резултатите сж нм лице: финан-сов банкрут, стопанска разпукот и насяждане чиновническа коруп-ция. С една дума — анархия и гешефти по всички направления и никаква грижа за нуждите на бед-ното население, което само от вре-ме на време, когато има да се правят пжбори се величае, правят му се всевъзможни обещания чрез програми и пжлформи, които още на други ден се забравят. С една дума, пжлна некадърност в ръко-водене общест. работи.

Ний, социал-демократите, в своите агитации винаги се стре-ним да се разберат от масите, че общината е институт, който при условията, в които се намира, мо-же да задоволи пжветни нужди.

Ний вжаме, че общината не мо-же да освободи работ. класа от наемническото положение, в които се намира, но ний сжщо таки- знаем, че общината чрез едно ра-зумно управление може да нап-риши доста за намаление материал-ната, духовна и нравствена мизерия.

Работническото не е виновно за нещастията, преграждащите и куп отрицателни качества, който притежава. Защото, оня който се ражда в буржоа, който расте на улицата и булбука като дете, кой-то се жлвиптава в кръжките и кафенетата като младеж, може да бъде виновен из своите недоста-тъци, които му носят материално съществуване и затвърдяват поли-тическото му и пжкономическо робство.

И тук е величието на социална-ма, че от тия невожи и груби ра-ботници прави вжжитани и обра-зовани граждани, които разбират и цвят не само своите граждан-ски и политически права, но раз-бират и своите професионални и класови интереси и, които чрез своите организации се борят по-вече като мъже и бунтулуща се-тълпа, а като съзнателна и разби-раща своята историческа роля, клас-са. Социализма никъде и нитога не сж служи с демагогията и лж-жата, защото знае, че тия сред-ства може да доведат временен успех, но те нищо не допринасят за проветата и самоосъзнанието на работ. класа.

Исхождайки от тия разбирания, социал-демократическите предла-гания в общината винаги се стре-мят да постигнат на равни и възможните за момента придобив-ки, които биха намалили матери-алната и морална мизерия на ра-бот. класа.

Всичката тая дейност на социал-демократите доскоро бе такувала от „революционерите“ комунисти, като дребно-буржуазни реформи. Когато социалистическият кмет на гр. Клявляж кацпиря и докара вода, то се смелжа и казваша, че това е неужито за работ. класа, като чели там класа има всичката вжможност да задоволява своята жлжда с вино и бира. Когато пре-ди войните още пажите общински окжетници пжстояваха за разро-

шение на жилищната нужда да се построят раб. домове с ефтен наем и ая целта да се пжпшат суми в бюджета, комунистите отказваха тия кредити под предлог, че не-мат доверие в буржуазната, която целта да краде и щом това е така нищо не бива да се прави за об-лечение тежкото положение на работническото, до като не дойде социалната революция. А в послед-ствие, разбраха комичното си по-ложение и предлагаха за демагогии фантастични суми предварително уверени, че няма от къде да се вземат. Това вжршиха, като оно-вения. Като управляващи на рав-ните комуни, тяхното положение е още по интересно. В агитациите си обещаваха пред масите, че мед-и масо ще текат по улиците, че опромасите ще отидат в жлжките на богатите да живеят, че няма да работят, че ще получават хлб, дърва, сирене и пр. безплатно, макар московските тежии да им напелдяха, щото общините да ги пжмат като позивия, от гдето да се атакува централното управление. И какво направиша? Пока да ви-дим напратко, какво тия бабанти извършиха в блаженпопочившата Варненска комуна, в която година и пжло бежа господарж. Те не са-мо тржгнаха по стжпките на до-сегашните буржуазни управления, но в известно отношение ги на-малнаха. Най вжрно, тия доброже-латели на работническото изгониха всички работници в общината, за да напаят своите партизани без оглед на цена, или опособности. Комунистическият кмет се показва много по привжрзан към раскош и пжвратна голема реформа бе, да се доставят меки мебели и люле-нци се кресла, а втората да се ку-пи нов флйтон и черни атовни за негова „пролетарска“ величие.

Къде останаха големите обеща-ния на работническото? за ото-члението, за проветата му, за де-цата му, за чистотата, за жилищ-ната крива и пр. и пр.? Едно големо нищо. Почнаха с широка ото-члениа политика, а свършиха с чер-неви пионерки и ренички. Направиша голем бюджет, в който се предви-ждаха много работи и не се на-прави нищо. Учленициия им бюд-жет в това отношение ще остане пометник на комунистическата де-магогия и лжжа.

В тоя бюджет се предвиждаха и бежа утвърдени, ототиди хлжлди левове, за учленически амблатори, библиотеки, дрехи и обуца, учени-чески пособия и пр. и пр., а кому-нистите пжзрехоаха за тия насж-щии нужди ржмешни суми от десе-тици и ототиди левове, много по-малко от колкото разходваха най-реакционерите буржуазни общински управления.

Комунистите това вжршеха като управляващи в Варн. община. Днес като оповията новедението им сжщо по интересно. Като най силна група вместо с една разумна политика да напрат управляващи блок да задоволява напелзите пжлжи на ра-ботническото, те всичко правят да не се постигне нищо: бойкотир-ат комисии, подигат всевъзможни вжпроси немачи нищо общо с ра-бот. интереси, правят скандалж, джржат нжкому неужити демагог-ски речи, пжждат с правна револю-ционна фразология. По всеки вж-прос напаят и величат, като пло-тени агенти, руската съветска ре-публика и че там според тех ржчи-о народ и че работ. класа блажен-тува. В сжщност така ли е? Сег-а пжнеиното положение в съветска

Русия е разбулено и всеки работ-ник трябва да се заинтересува и го проучи, защото правата е българ-ската поговорка „на прехвадени ягоди с голема комичия не ходи“. Истинското положение в Русия на-кратко е следущото: Там има една нителителна между-народна олигар-хия, която в нмоте на пролетарска диктатура е отгнала всички права на работ. класа, даже и тия с които тя се поздравява в режима на цар Миколов. Работ. класа в Русия нема право на свободни син-дикални вжружения, на събрания, на почат, на атака. Работниците имат право само на „молчат и не разсуждат“, да работят и глждуват, да бъдат сждени от чревничайка, да пжлнат затворите, и да мржт ка-то мухи от глад и болести. Това е болшевишкия рай, за който се бо-рят техните агенти в Влджария.

Ний социал-демократите не пона-ме такъв рай. Ний се борим за пжланото освобождение на работ. класа не само от буржуазното вла-дичество, но и от всекаква дикта-тура, каквото име и да носи тя. За това и днес на 1 май, великия работи, правдиве, напомним на Варненското работническо вели-ката истина, че докато не се осво-боди от влиянието на чужди от не-говата среда демагогии, и докато не се подготви сам за великата ис-торическа задача, която му пред-стои, да преобразува и ръководи обществения строй, до тогава нема да има спасение. А тая подготовка-ка ще стане сжмо чрез организация и сжвяние под знамето на освободи-телния социализм; тоя социали-зм, който води масите към ово-бода, равенство и благоденствие.

М. Стефанов.

Има ли в Русия комунизъм?

На тоя вжпрос, като вжсма по-ход от препечатаното в *Радикал* от *Корriere дела Сера* интервю на Ра-ковски, *Работнически вестник* (26 IV) отговаря:

„В него (интервюто б. н.) напр. се чете, какво Раковски бил казал буквално, че „комуни-зма никогато не съществува в Русия.“ Раковски не е можла да каже подобно нещо, защо-то то би било безпредметно (б. н.). И Раковски и всички болшевики сж тжждели и тжждат, че победата на ра-ботниците и селяните е един етап към социализма и по-сетне към комунизма. (б. н.)

Тесняшкият лист прави едко много дено признаване, което да-же надминава това на Раковски направено шред *Корriere дела Сера*: за него е безпредметно дори да се говори за комунизма в Ру-сия. Но органа на комунистите отива по-нататж, като тжжди, че не само комунизма не съществува в Русия, но че той за самите ко-мунисти, нека си поусужим е ив-рива на сжщия Раковски, е един отдалечен мит. Защото според но-вата „теория“, която обжркваши се нещастен редактор от „Работ. вестник“ на бжрза ржва сжрщи, комунизма ще дойде „по-сетне“ от социализма, което значи, че последния се явява необходим е-тап към пжрвия.

И сам Марко да беше отанал от гроба не би разбрал за какво обсолютно тука отана дума и „мар-кисети“, или побжржани бржват тия глжчости — Интересно е, оба-че да се види, как тая нова бом-ба, колто „вождовете“ хлждрят ѝ етадо то еп ще се поверява от мамелюците. 7 ап.

каторската роля на теовлжията, се вжзправ сжмо една единств-на — социализма, и неговата политическа представителска социалната демокрация. Тя заве-пичко честно и джжно в страп-та на нова борба за нов живот.

Ив. Розов.

мента на най-ожесточените борба, между социалисти и комунисти и израстване в тази борба. Сюзът на социалистическата младеж при нашата партия днес, можем да кажем е достатъчно стабилизирана организация. Здравно и непоколебимо социалистическата младеж отстоява партийните позиции и взема живо участие в почти всички партийни акции. Само за една година той удвои броят на организацията и членовете си, растеж за такава млада организация е естествено завиден. На какво се дължат неговите успехи? Добрата организация и предаността на членовете му, ето едно от най-главните усло-

вия за преуспяването на едно движение. Нашата организация не е свършена по не може в едногодишно съществуване да се усъвършенствува; за нашите нужди, обаче, тя е достатъчно добра. За туй пак предаността на членовете ѝ стои по-горе от всякава похвала.

Но за успехите на нашето движение не по-малко влияят и обективните причини. Ние сме организация на социалистическата младеж, и успехите на общото социалистическо движение не могат да не се отразят и върху нас.

Крушението на болшевиизма по всички линии, което освободи от хищническото сжестояние, бедствуващите

маси, чаващи в напрежението си от него, като по някакво чудо своето изобавление, главно помогна за това. Голяма част от неговите последователи се връщат под гордото знаме на социализма. Старата вира в силата и способността на демократическия социализм чрез неговото бавно проникване във всички области на живота, като направи последният по сносен и по такъв начин подготви условията за новото общество, пак се възвръща у масите и силите на социализма закрепват. Това обаче става много бързо, като даже срещу болшевиизма слабост започва да се надига макар и

времено силата на реакцията.

На социализма предстоят нови непоносими борби; от тях няма да липсва и социалистическата младеж. На нея се пада тежката задача да смаже новата отарателна рожба на капитализма-фашизма. И на великият ден на труда тя високо ще издигне гласа си против той нов опит за гавра с бедствуващия народ и ще манифестира своята готовност за борба.

Краткото съществуване на младежкия съюз, доказа неговата необходимост за движението; всеки ден тази необходимост се чувства по-силно; нека подпомогнем всички неговото закрепване!

Ц. К.

КООПЕРАЦИЯ СОЦИАЛДЕМОКРАТ, ВАРНА

ул. „Драгоман“ и „Пиротска“ * Телефон № 183.

Клонове: Магазиин Провадия и Ново-Село (Провадийско)

Гражданки и граждани,

Пристигнаха в кооперацията „Социалдемократ“ и се продават най-износно

разни големина АНГЛИЙСКИ ХАСЕТА и количества

Разните видове и качества ОКСФОРТИ-ЗЕФИРИ европейски и наши

БЕЛЕНИ ПЛАТНА и АМЕРИКАНИ

АНГЛИЙСКИ САТЕНИ | КОЛ-АСТАР, ДЖЕПЛИЦИ И ДР.
(за мъжки и дамски дрехи). (за шивачите).

Тази седмица пристигат най-любимите сега на всички красиви

сандали, пантофи, чехли, скарпини и боти
черни и цветни.

Коста Караиванов

АДВОКАТ

ул. Преславска, 41. Телефон № 119
ВАРНА.

КНИЖАРНИЦА

Б. Блжсков — Варна.

по случай 1 май празника на труда, книжарницата е затворена през целия ден.

Продава

се фурна с две етаи за живене, овещна градина около 1 1/2 декари в „Сос Совмес“.
Споразумение при Н. В. Тотев.

Васил Т. Чобанов

АДВОКАТ — ВАРНА.

Писащице при Мировите Съдилища (бивш Окръжен Сад), квартира — 15 линия № 11.

ОБУЩА ОТЛИЧНИ
при Христо Богданов

ул. Цар Борис, 6 — ВАРНА.

Павлов, Тананов

ВАРНА, ул. Охридска
ОБУЩАДОЩИ СТОКИ.